

og anden Kamp, jeg ved ikke, om der er noget der hedder „uegentlig Kamp“. Jeg har tænkt mig, at Forsvar ved „egentlig Kamp“ er Forsvar med skarpe Vaaben, men naar man ikke vil have egentlig Kamp, skal man rimeligvis markere sin Nærværelse ved at skyde med løst, man maa ikke irritere Fjenden, og derfor skal man skyde med løst Krudt. Deri ligger den store Forskel mellem Forsvarsministeren og de andre Ministre, at vi efter disse Herrers Villie skulle have en Hær og en Flaade, der ere et saadant Unikum blandt alle Evropas Hære og Flaader, at de ikke maa benyttes til Kamp — det staar særdeles tydeligt i det radikale Mindretals Betænkning, medens Forsvarsministeren vil udvikle Hæren og Flaaden til Brug i en eventuel Kamp for Danmarks Selvstændighed, og der skal en vis Dristighed hos den højtærede Forsvarsminister til at sige, at han og hans Kolleger ere enige. De ere ikke enige i det Spørgsmaal, i ethvert Tilfælde have de ikke udtalt deres Enighed. Enten har den højtærede Forsvarsminister eller ogsaa hans Kolleger ikke ment, hvad de have sagt eller skrevet paa Tryk.

Jeg kommer dernæst til et andet Spørgsmaal angaaende Forsvaret, og det angaar de Udtalelser, som ere faldne, særlig fra den højtærede Indenrigsminister paa Vælgermøder, han har holdt i Rudkøbing og i Humble paa Langeland. Han har udtalt Gang paa Gang, at efter at han er kommen paa et højt Sted og har set, hvad der er at se, har han faaet bekræftet, at de Radikales Forsvarsplan er den rigtige, og han har videre faaet bekræftet, at de Forsvarslove, der bleve vedtagne forrige Aar, ville være en Ulykke for Landet. Der var ingen, der brød sig om, hvad den højtærede Indenrigsminister sagde, da han kun var den ansvarløse Agitator, som han var tidligere, men efter at han er bleven Indenrigsminister, maa man tro lidt paa, hvad han siger, og nu siger han, som sagt, at efter at han har været paa de højeste Steder, har han set, at de Radikales Syn paa Forsvarssagen er det rette, og at de Love, som bleve vedtagne i Sommer, ere en Fare for Landet. Jeg ved ikke, hvad man skal kalde dette, at det, Ministeren ved og har Sikkerhed

for, fortæller han til Vælgerne paa Langeland, men han fortæller det ikke til dette høje Ting. Der er ingen Tvivl om, at hvis disse Love ere en Ulykke for Landet, saaledes som Ministeren har udtalt sig, vil Rigsdagen her sørge for, at disse Love blive tilbagekaldte, og vil foretage en Forandring. Jeg tør ikke gaa ud fra, og man kan ikke tro, at en Minister vil benytte, jeg kunde kalde det Fædrelandets dyreste Interesse til et Middel i den rene og skære Agitation for maaske at vinde nogle Stemmer ovre paa Langeland. Men i den Retning ønsker jeg at faa en Udtalelse af den højtærede Indenrigsminister.

Jeg skal til Slutning kun rette det Spørgsmaal til den højtærede Forsvarsminister: Er det Ministerens Mening loyalt at gennemføre de vedtagne Forsvarslove, eller skal alt trækkes i Langdrag? Er det hans Mening ikke at ordne Garnisons- og Mobiliseringsforholdene for derved at bidrage til virkelig at hindre Forsvarslovenes Gennemførelse? Jeg vil gentage de forslidte Ord: Lov er Lov, og Lov skal holdes. Der er i Hæren en Følelse af, at der vel skal gaas frem efter Ordene Lov er Lov, men de militære Forsvarslove skulle saa vidt muligt ikke holdes.

Jeg vil saa forlade dette Æmne og gaa over til et, der ligger lidt længere borte, til det islandske Spørgsmaal. Det har glædet mig og vist glædet hele dette Ting, at vi ved anden Behandling af Finansloven hørte Ordlyden af de Skrivelser, som vare veklede mellem Udenrigsministeriet her og det islandske Ministerium. Konseilspræsidentens Udtalelser i samme Anledning glædede mig ligeledes i høj Grad, og jeg, og vistnok flere med mig, tænkte, at nu vare vi sikre paa en loyal Optræden fra den islandske Regerings Side, den samme loyale Optræden, som det nuværende Ministerium har vist, og som jeg tør sige, alle de foregaaende Ministerier hernede have vist overfor Island i Forholdet til Danmark. Jeg er imidlertid bleven sørgeligt skuffet i mine Forventninger. Straks efter at den vigtigste af Konseilspræsidentens Udtalelser var telegraferet op til Island, udkom det islandske Regeringsblad, der redigeres af den islandske Minister, kan man godt sige. Det er ganske vist hans Søn, der er Redaktør,